

Борисъ Бисеровъ

Българчето

(Разказъ)

* * *

Владо бѣше ученикъ въ IV отдѣление, когато ромънитѣ завзеха родния му градъ Добричъ. Прѣзъ ваканцията, въ 1913 год., той се пазари за слуга въ гостилница „Независима България“, за да си изкарва прѣхраната, понеже бѣше синъ на бѣдни родители. Баща му бѣ загиналъ въ голѣмитѣ и страшни боеве при Лозенградъ.

Въ гостилницата се хранѣха нѣкои отъ ромънскитѣ чиновници, на които Владо услужвише и така тѣ го обикнаха. Късно прѣзъ нощта, обаче, въ една малка стайчка, се събираха на съвѣщание първенцитѣ въ града: учители, двама свещеници и нѣколко видни търговци.

Слѣдъ едно съвѣщание, учителятъ на Владо К. го събуди отъ сънъ и го повика въ скришната стайчка.

— Владо, обърна се свещеникътъ Т. къмъ него: ние рѣшихме да те направимъ нашъ *куриеръ*. Ще отивашъ скришно отъ ромънската погранична стража, нощъ, въ Варна да ни до-